

REPUBLIKA

ROK XVI

ŁÓDŹ, WTOREK, 15 LUTEGO 1938 R.

CENA NUMERU 15 GROSZY.

№ 45

PREMIER RUMUŃSKI PRZYBĘDZIE DO POLSKI

Konferencja posła polskiego z patriarchą Mironem i min. Tatarescu Sprawy zaiść antyżydowskich w Rumunii staną przed sądem wojennym

Bukareszt, 14 lutego.

Patriarcha rumuńskiego kościoła prawosławnego, premier MIRON CRISTEA MIAŁ W POŁOWIE MAJA R. B. ZŁOŻYĆ REWIZYJĘ GŁOWIE POLSKIEJ CERKWI PRAWOSŁAWNEJ, metropolie Dyonizemu. Mimo iż patriarcha Cristea został obecnie premierem, wizyta ta ma dojść do skutku w przewidzianym terminie.

Patriarcha-premier Miron Cristea przybędzie do Polski w podwójnym charakterze: jako głowa rumuńskiego kościoła i jako szef rządu rumuńskiego.

BUKARESZT, 14 lutego.

(PAT). Poseł R. P. Arciszewski przyjeżdża do Polski.

NA AUDIENCJI PRZEZ PREMIERA PATRIARCHE MIRONA.
Jest to pierwsza audyencja dyplomatyczna u nowego premiera.

BUKARESZT, 14 lutego.

(PAT). Poseł Arciszewski odbył dziś dłuższą rozmowę z b. premierem i obecnym kierownikiem min. spraw zagranicznych Tatarescu.

Pierwszy tydzień bez zaburzeń

BUKARESZT, 14 lutego.

(PAT). Agencja Rador komunikuje: Zarządzenia zapowiedziane przez nowy

rząd w celu ochrony życia publicznego i administracji przed szkodliwymi wpływami, spotkały się z jaknajlepszym przyjęciem opinii i prasy.

Dzienniki podkreślają, iż dzień wczorajszy

BYŁ PIERWSZĄ ODDAWNĄ NIEDZIELĄ, KTÓRA MINEŁA BEZ AGITACJI, BEZ BURZLIWYCH ZEBRAŃ, BEZ WSZELKICH ZAIŚĆ.

To też giełda w dalszym ciągu reaguje dodatnio — od czasu ukonstytuowania się nowego rządu większość papierów wartościowych i obligacji państwowych wykazuje pokaźnąwyżkę.

Spółpraca z Francją i Anglią

BUKARESZT, 14 lutego.

(PAT). Objęcie władzy przez nowy rząd komentowane jest przez prasę rumuńską w dalszym ciągu jako dążenie do uporządkowania życia państwowego które ucierpiał ostatnio z powodu namiętnych walk, toczonech przez stronnictwa polityczne.

„Curentul” w artykule zatytułowanym „przebudowa państwa” stwierdza konieczność usunięcia walk politycznych, które hamowały normalny rozwój państwa.

„Le Moment” twierdzi, że **NOWY RZĄD PÓJDZIE PO LINI**

TRADYCYJNEJ POLITYKI ZAGRANICZNEJ,

której podstawą jest ścisła współpraca z Francją, Anglią i sąsiadami. Najlepszą gwarancją utrwalenia pokoju, zapewnienia normalnego rozwoju państwa — jest obecność w rządzie wybitnych osobistości, posiadających nabyte w ostatnich latach doświadczenie.

„Vittorul” pisze, że zadaniem doradców korony jest praca poza ramami polityki partyjnej i ponowne przywrócenie normalnego zdrowego życia społecznego. Zgodnie z tradycją wiekową Rumunii. Pismo zapowiada poza tym walkę przeciwko skrajnym kierunkom lewicowym i prawicowym, uważając, iż w ten sposób spełnia obowiązek partyjny pisma rumuńskiego.

„Neawul Romanesc”, organ prof. Jorgi, wyraża nadzieję, iż skończyło się na długotrwały okres panowanie polityków partyjnych, by ustąpić miejsca okresowi zdrowia i obiecującej poprawy społecznej w Rumunii.

Dziennik „Semnalul” pisze, że polityka stała się niejako zbiorowym szaleństwem i powodem nienawiści (między braćmi, należącymi do tej samej rodziny rumuńskiej powstały sztuczne przesańcie).

„Independance Roumaine”, nawiązując do polityki zagranicznej, pisze, iż

Tatarescu jest niewątpliwie **ZDECYDOWANYM ZWOLENNIKIEM METOD I ROZWIAZAN UMIARKOWANYCH.**

Jego przywiązanie do tradycyjnej polityki rumuńskiej uwidoczniło się najlepiej podczas 4-letnich rządów. Jest on również zwolennikiem dalszego rozwoju i konsolidacji stosunków międzynarodowych.

Pisma żydowskie w Rumunii znów zaczęły wychodzić

Czerniowce, 14 lutego.

Z dniem jutrzejszym znów zaczyna wychodzić dzienniki i inne czasopisma żydowskie w liczbie czternastu, które uległy zawieszeniu za rządów Gogi.

Władze zawiesiły narodowo-socjalistyczny dziennik czerniowiecki „Czerniowitzer Tagepost”, który w okresie rządów Gogi - Cuzy rozwijał gwałtowną agitację antyżydowską, nawołując jawnie do pogromów.

Przed sądem wojennym stanie wkrótce przeszło 130 czuistów, aresztowanych przed kilku dniami w Czerniowcach i oskarżonych o to, że za prefektury Nichifora Robu (zastąpionego obecnie przez płk. Theodorescu) organizowali ekscesy antyżydowskie, dopuszczając się w licznych przypadkach pospólitego rabunku.

Wrzenie w armii niemieckiej trwa

Komisje czyścicielskie działają w garnizonach. — Znowu trzej generałowie usunięci ze służby czynnej

Sensacyjne aresztowania oficerów w Monachium

Londyn, 14 lutego.

Wedle doniesienia korespondenta „Timesa”, w armii niemieckiej nie widać uspokojenia, na odwrót daje się odczuwać coraz poważniejsze rozdwojenie. Zmiany osobiste i towarzyszące im okoliczności wywołują wypadki niezadowolonia. Świeżo

TRZEJ GENERALOWIE ZAŻADALI ODWOŁANIA Z ZAJMOWANYCH STANOWISK.

W armii tworzą się — wywodzi „Times” — dwa obozy: jeden z nich dąży do porozumienia i jest wykładnikiem dążeń narodowo-socjalistycznych, a drugi stoi na gruncie samodzielności armii i uniezależnienia jej od jakichkolwiek czynników zewnętrznych.

Hitlerowcy dążą do zmiany dotychczasowego pozdrowienia w armii: — **CHCA ONI WPROWADZIĆ POZDROWIENIE PRZEZ PODNIENIE PRAWEJ REKI.**

Valdemaras opuścił więzienie

Ryga, 14 lutego.

(PAT). Donoszą z Kowna, że b. premier Waldemaras opuścił już więzienie na zasadzie amnestii, która objęła 260 osób.

Angielskie pisma niedzielne wspominają O **UNIEMOŻLIWIENIU ZAMACHU, PLANOWANEGO NA CZYNNIK DECYDUJACY.** Miano aresztować w jednym z hoteli monachijskich trzech oficerów, przebranych w ubrania cywilne.

Londyn, 14 lutego.

„Evening Standard” donosi, że mimo energicznych zaprzeczeń, rozsyłanych przez Berlin, stosunki między armią a

reżimem panującym w Niemczech, są nadal bardzo napięte. Hitler wydał Goeringowi i Himmlerowi kategoryczny rozkaz jak najszybszego wyteplenia ducha niezależności, jaki przejawia się ostatnio w kołach oficerów Reichswehry.

Stosownie do tego zarządzenia we wszystkich miastach garnizonych utworzone zostały **SPECIALNE KOMISJE „CZYŚCICIELSKIE”.** Korzystają

one z tych samych prerogatyw, co trębunaty wojskowe i mają nawet prawo stawiania opornych przed plutonem egzekucyjnym.

Duża ilość oficerów, pisze dalej „Evening Standard”, a nawet podoficerów, została już odwołana ze swoich stanowisk; nietylko za przejawianie ducha niezależności, lecz również za pewne „czyny, nie dające się w żaden sposób pogodzić z reżimem narodowo-socjalistycznym”. Nektórzy z tych wojskowych znaleźli się już w więzieniu, innym udało się zbiec.

W Prusach Wschodnich tajna policja przeprowadza energiczne obławy po lasach zwłaszcza w pobliżu granicy polskiej; przeszukano tam dokładnie wszystkie zamki i dwory, **SZUKAJĄC UKRYWAJĄCYCH SIĘ OFICERÓW.**

Holandia uzna podbój Abisynii

Haga, 14 lutego.

(PAT). Holenderskie biuro prasowe donosi: Rząd holenderski postanowił wysłać w najbliższym czasie swego nowego posła Hubrechta do Rzymu, zapobiegając go w listy uwierzytelniające, zaadresowane do króla Włoch i cesarza Abisynii.

Transport złota sowieckiego w Londynie

wartości dwóch milionów funtów

Londyn, 14 lutego.

(Pat) Statek sowiecki „Kooperacja” przybył do Londynu i wylądował dziś w Tilbury złoto w sztabach wartości dwa miliony funtów szterlingów. Uzbrojona policja pilnowała wszystkich wejść do doku, w którym odbywało się wyładowanie złota, wysłanego natychmiast na wielkiej ciężarówce do Banku Angielskiego, gdzie je chwilowo zdeponowano. Ciężarówka strzeżona również przez uzbrojonych policjantów ochraniających ją ponadto przez patrole policyjne na ulicach.

Jest to pierwszy większy ładunek złota sowieckiego, jaki przybył w tym roku do Londynu; wątpliwie jednak, aby złoto to znalazło się na tutejszym rynku. Prawdopodobnie ulegnie ono reeksportowi do Ameryki. Ostatni większy ładunek złota sowieckiego przybył do Londynu w pierwszym dniu czerwca ub. roku. Ogółem od kwietnia do czerwca 1937 r. przywieziono do Londynu złota sowieckiego na sumę 30 milionów funtów szterlingów, ale całe to złoto było reeksportowane do Ameryki.

Miliard złotych na inwestycje

Rządowy plan inwestycyjny uchwalony przez sejm. — Brak wagonów kolejowych i parowozów. — Posłowie żądają naprawy sytuacji w kolejnictwie

WARSZAWA, 14 lutego.

Dzisiejsze posiedzenie sejmowe było niemal całkowicie pozbawione polityki, wypełniły je w całości zagadnienia gospodarcze, a mianowicie przed południem — dyskusja nad budżetem ministerstwa komunikacji, a po południu uchwalenie rządowego projektu inwestycyjnego na 1938 r.

W dyskusji o budżecie ministerstwa komunikacji na podkreślenie zasługuje kilka uwag referenta posła Dudzińskiego, który uważa, że gospodarka komunikacyjna nie przyczynia się do powiększenia pogotowia obronnego państwa.

Do tego przykrego stwierdzenia zmusza referenta Dudzińskiego zły stan dróg zarówno kołowych jak i żelaznych oraz olbrzymie zaległości w dziedzinie odnowienia taboru kolejowego, które wyrażane w pieniądzu wynoszą 488 mil. zł.

Niemniej żałośnie wyglądają warsztaty kolejowe, które mają przestarzałe obrabiarki i cierpią na brak odpowiednich pomieszczeń.

Pos. Dudziński zapowiada wniesienie przez siebie projektu noweli do dekretu Prezydenta R. P. o organizacji kolei. Ten projekt ustawodawczy będzie miał na celu danie sejmowi i senatowi większego niż dotąd wpływu na gospodarke kolei.

Zły stan kolejnictwa

W dyskusji pos. ZAKROCKI zapytał, czy prawdą jest, że jesienią ub. roku DOSTARCZONO ZALEDWIE 40 PROC. WAGONÓW ZAPOTRZEBOWANYCH POD PRZEWOZ WĘGLA, oraz czy prawdą jest, że zmniejszenie szybkości pociągów osobowych pozostaje w związku z pogorszeniem stanu torów, a zwłaszcza mostów.

Referent pos. Dudziński odpowiada na te pytania. Na jesieni ub. roku zapotrzebowanie na węglarki kolejowe było pokryte całkowicie. Jednak trzeba przyznać, że koleje polskie są w tej dziedzinie u kresów swych możliwości i w razie dalszego rozwoju przemysłu węglowego trzeba będzie czym prędzej budować większą ilość wagonów kolejowych, służących do przewozu węgla.

Pos. MARCHLEWSKI zapytuje czy prawdą jest, że członkowie żydowskich bezprocentowych kas pożyczkowych korzystają z ulg kolejowych?

Referent pos. Dudziński oświadcza, że członkowie kas żydowskich z ulg kolejowych nie korzystają.

Pos. MATUSIAK zwrócił się z wyrzutem pod adresem ministerstwa komunikacji, że

„NAJCENNIJSZY KASEK”, A MIANOWICIE LINIE KOLEJOWA GÓRNY ŚLĄSK — GDYNIA ODDAŁO DO EKSPLOATACJI TOWARZYSTWU ZAGRANICZNEMU, A MIANOWICIE FRANCUSKO-POLSKIEMU TOWARZYSTWU KOLEJOWEMU.

Dochód z jednego odcinka tej kolei wyniósł w r. ub. 24 mil. zł. Jeżeli najlepszy kasek gospodarczy oddamy w ręce obce, to cóż nam zostanie? — zapytuje pos. Matusiak.

Poza tym pos. Matusiak zwraca uwagę ministra komunikacji, by zajął się losem kolejarzy polskich na terenie Gdańska. Warunki ich pracy z roku na rok się pogarszają. Zdarzają się wypadki, że polski pracownik kolejowy, wracając do domu, zastaje mieszkanie zdemolowane.

Brak 260 parowozów

Pos. GDULA zapewnił, że od roku 1932 KOLEJE POLSKIE ZACZEŁY „ZJADAĆ” PAROWOZY,

gdyż zakup nowych parowozów nie do równuje ilości starych wycofanych z użycia. Zaległości wynoszą w tej dziedzinie 260 parowozów. Podobny stan ma istnieć podobno w taborze węglowym.

Pos. ŁOBODZIŃSKI poruszył sprawę działalności Towarzystwa Kolportażowego „RUCH”, domagając się od mi-

nistra komunikacji, ażeby odebrał towarzystwu temu koncesję na sprzedaż gazet, tygodników, wyrobów tytoniowych i t. p. na stacjach kolejowych i zawarł z tymi stacjami indywidualnych na sprzedaż tych towarów, uwzględniając inwalidów wojennych.

MIN. ULRYCH uważa za niemożliwe, ażeby ministerstwo komunikacji zawierało umowy z poszczególnymi sprzedawcami gazet na stacjach kolejowych zamiast jednej zbiorowej umowy z Tow. „Ruch”. Min. Inż. Ulrych zapewniła, że Tow. „Ruch” podlega kontrolom i zatrudnia jako sprzedawców przede wszystkim inwalidów i ludzi zasłużonych, wreszcie wpłaca kolejom pewien procent od obrotu, co w roku 1937 wyniosło 360.000 zł. Przy zawieraniu bezpośrednich umów ze sprzedawcami, zarówno kontrola jak i uzyskanie korzyści materialnych dla kolei byłoby niemożliwie trudne.

Przewodniczący dzisiejszego posiedzenia wicemarszałek Mudryj nie podał pod głosowanie rezolucji pos. Łobodzińskiego w sprawie Tow. „Ruch”, gdyż nie była ona uzgodniona z generalnym referentem budżetu pos. Sowilskim.

Kto finansuje inwestycje

Na popołudniowym posiedzeniu przyjęto po stosunkowo krótkiej dyskusji

PROJEKT USTAWY INWESTYCYJNEJ,

zawierający rządowy plan inwestycyjny na rok 1938.

REFERENT POS. SIKORSKI wskazuje, iż rząd ma zamiar

WYDAĆ NA INWESTYJCJE OKOŁO 1 MILIARDA ZŁOTYCH,

kontynuując na pierwszym planie prace rozpoczęte w centralnym okręgu prze-

POJUTRZE

ciągnięcie I klasy. Losów pozostało niewiele. Radzimy jeszcze dziś nabyć los w kolekturze

J. WOLANOW

Piotrkowska 11 i 72

Stalin wzywa do pogotowia wojennego twierdząc, iż Sowietom grozi „interwencja” państw kapitalistycznych

Moskwa, 14 lutego.

(PAT). Dzisiejsza „Prawda” opublikowała sensacyjną wymianę listów pomiędzy etatowym agitorem związków młodzieży komunistycznej w okręgu kurskim. Iwanowem a Stalinem.

Iwanow wystosował do Stalina pismo z zażaleniem, iż oskarżono go o „trockizm”, ponieważ twierdził, że „z chwilą zwycięstwa socjalizmu wewnątrz ZSRR, jedynie zwycięstwo socjalizmu we wszystkich krajach definitywnie zabezpieczy ZSRR, przeciwko wszelkiej interwencji zagranicy”.

Stalin odpowiedział, że całkowicie podziela poglądy Iwanowa, oświadcza- jąc, że dopóki ZSRR jest otoczony

przez państwa niebolszewickie — to nie jest zabezpieczony przeciwko interwencji z zewnątrz i próbom restauracji ustroju kapitalistycznego.

„Ażeby zabezpieczyć związek wieleki przed interwencją — oświadcza Stalin — należy rozszerzyć i wzmocnić więzy pomiędzy klasą robotniczą ZSRR i klasą robotniczą państw kapitalistycznych, celem zorganizowania pomocy politycznej ze strony klasy robotniczej państw burżuazyjnych dla klasy robotniczej ZSRR, na wypadek wojny ze Związkiem Sowietkim, a także zorganizować pomoc sowieckiej klasy robotniczej dla klasy robotniczej państw burżuazyjnych. Ponadto wszelkimi środ-

kami należy wzmocnić czerwoną armię marynarkę i lotnictwo oraz trzymać cały naród w stanie gotowości mobilizacyjnej”.

Deklaracja Stalina oceniana jest jako zapowiedź wzmocnienia akcji kominternowskiej oraz jako usprawiedliwienie coraz bardziej intensywnych zbrojeń sowieckich.

Wybuch gazu w Oliwie Jedna osoba zabita

Gdańsk, 14 lutego. (PAT) Dziś rano nastąpił w jednym z domów w Oliwie wybuch gazu świetlnego, przy czym jedna osoba została zabita a jedna ciężko ranna. Wnętrze domu uległo zupełnemu zniszczeniu.

Licytacja majątków ziemskich na Litwie

Królewiec, 14 lutego. (Pat) Jak donosi w Kowna w r. ub. wystawiono na Litwie na licytację 1653 gospodarstw rolnych, zadłużonych na sumę 9.732.665 litów.

Cudzoziemskie związki polityczne zamknięte w Brazylii

Ri de Janeiro, 14 lutego. (PAT). W stanie Parana zostały rozwiązane wszystkie cudzoziemskie związki polityczne i organizacje młodzieży.

Wykaz majątków ziemskich w woj. łódzkim

podlegających przymusowemu wykupowi na cele reformy rolnej

Warszawa, 14 lutego.

Rada ministrów uchwaliła na ostatnim swoim posiedzeniu imienny wykaz nieruchomości, a mianowicie majątków ziemskich, podlegających w całości lub częściowo przymusowemu wykupowi na cele reformy rolnej na rok 1938.

W województwie łódzkim przymusowej parcelacji podlegają w ciągu bieżącego roku 1003 ha, a mianowicie: w pow. konińskim 85 ha majątku Ku-

lisko, własność Gabriela Piekarskiego, 105 ha majątku Rataje, własność Róży i Heleny Nelken, Ireny Lichtenstein i Marii Urbachowej, 220 ha majątku Busko, własność Jana Zychlińskiego, w pow. radomszczańskim 443 ha majątku Kruszyna i majątku Prusicko, własność Stefana i Róży ks. Lubomirskich, oraz w pow. tureckim 150 ha majątku Chocim, własność Henryka Iwańczyka.

krawych danych statystycznych, a mia nowicie stwierdza, że wśród mieszkań robotniczych w Warszawie, Łodzi i na Śląsku około 42 proc. mieszkań jest zupełnie pozbawionych okien a więc i światła.

W tych warunkach załatwienie kwestii mieszkaniowej w Polsce drogą budownictwa państwowego i bardzo wątpliwa pomocą kredytyową B.G.K. nie przyniesie żadnej poprawy.

Dr. Sommerstein wzywa do zaniechania etatyzmu w dziedzinie budownictwa mieszkaniowego a użytkownika funduszów na zasilenie budownictwa prowadzonego przez czynniki społeczne i prywatne.

Państwo, w którym co minutę umiera człowiek na gruźlicę, nie może ograniczyć się do tak szczerpej akcji w zakresie budownictwa mieszkaniowego jak dotychczas — kończył dr. Sommerstein wśród oklasków sejmowi.

Pod wieczór rządowy plan inwestycyjny na 1938 r. został przyjęty w drugim i trzecim czytaniu.

Po długich i ciężkich cierpieniach rozstał się z tym światem w dniu 14 lutego r. b. nasz najukochańszy mąż, ojciec, teść i dziadek

B. P.

MOJESZ WYSZOGRODZKI

przeżywszy lat 59.

Wyprowadzenie drogiej nam zwłok z domu żałoby przy Al. Kościuszki 29 nastąpi we wtorek, dn. 15 lutego o godz. 2-ej po południu, o czym zawiadamiają pozostali w nieutulonym żalu

żona, dzieci, wnuczka i rodzina

Pos. Wojciechowski żąda emigracji Żydów, którzy przybyli do Polski po 1917 roku. — Ma to przyczynić się do „odpreżenia” sytuacji w Polsce

Warszawa, 14 lutego.

Dziś wieczorem rozdano posłom na sejm obszerny, drukowany referat sprawozdawczy budżetu ministerstwa spraw wewnętrznych pos. dr. Bronisława Wojciechowskiego, wygłoszony już w swoim czasie na posiedzeniu komisji budżetowej.

Dr. Wojciechowski, pochodzący z Łodzi a mieszkający od wielu lat we Lwowie, jest prezesem lwowskiego Zw. Legionistów Polskich, jednym z czołowych działaczy legionowych a ostatnio kierownikiem lwowskiego okręgu Obozu Zjednoczenia Narodowego.

W referacie swoim pos. dr. Wojciechowski uwzględnił bardzo szeroko t. zw. kwestię żydowską.

Jego poglądy na to zagadnienie zdają się być odzwierciedleniem prądów, nurtujących w tej chwili wśród czynników decydujących i dlatego podajemy szereg najciekawszych wyjątków z referatu pos. dr. Wojciechowskiego przeznaczonych na jutrzejsze posiedzenie sejmu.

Omówiwszy podstawowe założenia polityki polskiej wobec mniejszości narodowych dochodzi pos. Wojciechowski do przekonania, iż przyczyną zabójstwa się kwestii żydowskiej w Polsce nie jest fakt wzrostu nasilenia prądów antysemitycznych w całej Europie.

„Zaognienie się kwestii żydowskiej

do czerwoności” jest zdaniem pos. dr. Wojciechowskiego wywołane przez powojenny napływ elementu nie związanej niczym z kulturą, ani z ziemią polską. Element ten napłynął ze wschodniej granicy Rzplitej, „również ze szkoda” dla dawniej w Polsce osiadłego elementu żydowskiego.

Dr. Wojciechowski sądzi, że „litwacy”, którzy przybyli do Polski po 1917 r., poderwali „nici uczuciowe, wiążące Żydów z Polską, z tą ziemią, na której urodzili się Berek Joselewicz, Julian Klaczko, Szymon Aszkenazy, której dobrobyt podnieśli Wawelbergowie i Kronenbergowie”.

„Narodowi polskiemu jest dość ciasno na terytorium Rzplitej — pisze dalej dr. Wojciechowski i dlatego wszyscy i rząd, sejm łącznie z reprezentantami ludności żydowskiej — mamy obowiązek zastanowienia się i stworzenia takiego programu odciążenia Polski z elementu żydowskiego, któryby zrównoważył przynajmniej ten nabytek żydowski, jak w pierwszych latach swego istnienia otrzymała Polska w postaci kilkuset tysięcy Żydów wschodnich”.

— „Musimy powiedzieć społeczeństwu anglo-saskim w Ameryce i Wielkiej Brytanii, które rzekomo z pobudek humanitarnych stała w obronie Żydów w Polsce: „Zabierzcie z Polski Żydów, którzy tu przyszli z Rosji, jako czasowi

goście, których my już dłużej żywić nie jesteśmy w stanie. Otwórzcie tym Żydom wrota emigracji do Palestyny, przyjmijcie ich do własnych mało zaludnionych krajów zamorskich, a napewno w Polsce zapanuje spokój i ustanie odruch antysemitki.”

W imieniu sprawiedliwości wobec mas polskich i wobec z dawną osiadłych w Polsce Żydów, którzy tu pozostaną, należy stworzyć realne warunki odciążające atmosferę antysemityzmu.

Licząc minimalnie 1000 zł. na głowę dla emigranta musielibyśmy zezwolić na wywóz z Polski 100 mil. zł. na każde 100.000 emigrantów Żydów. Traktując realnie sprawę trzeba będzie w ciągu pewnego okresu zezwolić na wywóz 1 miliarda złotych przy emigracji 1 mil. Żydów, na co oczywiście zgodzić się nie możemy.”

W dalszym ciągu swego przemówienia dr. Wojciechowski podkreślił, iż rozważając zagadnienie emigracji Żydów z Polski chodzi mu o tych, którzy przybyli po 1917 roku i daje wyraz swemu przekonaniu, że w razie jeżeli rozpoczęła się emigracja napływowej części społeczeństwa żydowskiego to równocześnie nastąpi w Polsce odpreżenie.

W zakończeniu swego referatu pos. dr. Wojciechowski powtarza swa tezę, iż Żyd syonista nie może być Żydem Polakiem, gdyż nie można „jednocześnie mieć dwóch ojczyzn”.

Zmierzch germanofilów w Anglii

Ostry kurs min. Edena i Vansittarta. — Blokada Majorki. — Spotęgowane zbrojenia na morzu

Londyn, 14 lutego.

Wypadki z dnia 4 lutego znacznie studiły zapal germanofilów angielskich, co jest zupełnie zrozumiałe, swąwszy, że proniemieckie sympatie grupy „Times” pochodzą głównie z licznych więzów, łączących arystokrację angielską z niemieckimi junkrami.

Coprawda angielska opinia publiczna nie podziela francuskich obaw co do „puczu” w Austrii, ale zapowiedź wzmożonej pomocy dla gen. Franco bardzo niepokoi Izbę Gmin. Minister Eden odzyskał całą swoją popularność — niema już teraz mowy o przeciwstawieniu mu lorda Halifaxa, ani też sir Johna Simona. W kołach miarodajnych twierdzą, że min. Eden ma zamiar doprowadzić angielską politykę zagraniczną energicznymi środkami.

Nominacja sir Roberta Vansittarta na specjalnie dla niego stworzone stanowisko szefa propagandy także jest uważana za zapowiedź dyplomatycznej kontr-ofensywy Wielkiej Brytanii. Wysiłki dyplomacji angielskiej będą głównie dążyły do silniejszego zespolenia bloku państw demokratycznych Francji, Anglii i U. S. A. W Londynie zdają sobie sprawę, że dzień 4 lutego był świadkiem eliminacji ostatnich anglofilów i rusofilów z polityki niemieckiej.

To też angielskie koła dyplomatyczne niebardzo wierzą w możliwość zbliżenia z jakimkolwiek z krajów „trójkąta”. Obecne rokowania z Italią są przedsięwzięte jedynie dla złagodzenia gorzkiej pigułki, jaką stanowi faktycz-

na blokada morską wyspy Majorki. W możliwość sukcesu tych rokowań nikt nie wierzy, ale p. Eden nie chce, żeby można było oskarżać Wielką Brytanię o jakikolwiek atak na Italię.

Jak widać, sprawy hiszpańskie zajmują znow jedno z pierwszych miejsc w polityce europejskiej. Od pewnego czasu krają uperczywe pogłoski o wzmożeniu pomocy italo-niemieckiej dla gen. Franco, o odstąpieniu hiszpańskim narodowcom kontrtorpedowców „Aquila” i „Falco”, którym dodano czwartą, fałszywą, komin dla upodobnienia ich do hiszpańskiego kontrtorpedowca „Velasco”, jedynego statku tego typu w posiadaniu Salamanki.

Londyn i Paryż są zdecydowane ostro odpowiedzieć na tego rodzaju politykę. Mówiono ostatnio w Londynie, że o ile Italia spotęguje pomoc dla gen. Franco, to era rozpreżenia międzynarodowego się zakończy...

Innym ciemnym punktem na horyzoncie międzynarodowym jest kwestia zbrojeń morskich.

Stanowisko rządu w Tokio jest dla wszystkich jasne. Japonia będzie budować pancerniki, przekraczające objętością 35.000 ton. Odpowiedź państw bloku demokratycznego nie da na siebie czekać: w tym roku Anglia i Ameryka rozpoczną budowę czterech pancerników po 46.000 ton. Londyn nalega na rząd francuski, by Francja odpowiedzialna na zbrojenia włoskie dodatkowym programem morskim. Mówią nawet o finansowej pomocy angielskiej w tym celu.

Izby francuskie są usposobione przychylnie dla tego projektu. Prezes komisji skarbowej senatu, p. Caillaux (ten sam, który „stoperował” projekt przedłużenia wystawy) oświadczył, że, kiedy idzie o marynarkę, to oszczędność nie jest na miejscu.

Według ostatnich wiadomości francuski program dodatkowy ma wynosić 2 pancerniki (po 42.000 t.), 2 krążowniki (po 9.000 t.), 16 kontrtorpedowców i 4 łodzie podwodne.

T. S. J.

Parcele budowlane przy ul. Krzemienieckiej i Retkińskiej do sprzedania

Zgłoszenia do p. Hermana, ul. Piotrkowska 51, prawa oficyna, I piętro od 10—12 w południe i od 4—5 po południu w dni powszednie

MIS Batory przybył do Nowego Jorku

pokryty lodem

NOWY JORK, 14 lutego.

(PAT). M/S. Batory przybył dziś o 7-ej rano pokryty lodem grubości 30 cm do Nowego Jorku.

Statek napotkał na Atlantyku w drodze z Gdyni śnieżny huragan, który trwał 20 godzin, co spowodowało kilkunastogodzinne opóźnienie w przybyciu.

Warunki nawigacyjne na Atlantyku w ostatnich kilku dniach spowodowały opóźnienie wszystkich statków, przybywających z Europy.

Samobójstwo b. starosty w Swieciu

Warszawa, 14 lutego

W dniu dzisiejszym policja wkroczyła do domu przy ul. Sobieskiego 93 w celu aresztowania zamieszkałego tam b. starosty w Swieciu 49-letniego Stanisława Krawczyka, skazanego przez sąd za nadużycia na 2 lata więzienia.

W chwili wkroczenia policji Krawczyk sięgnął po rewolwer i strzelił do siebie w skroń. W stanie ciężkim przewieziono go do szpitala, gdzie wkrótce zmarł.

Wybuch spirytusu

w składzie państwowym w Warszawie

Warszawa, 14 lutego

Dziś nastąpił głośny wybuch spirytusu i pożar w składzie perfumeryjnym i kosmetycznym pod firmą Marynelle przy ul. Marszałkowskiej. Ze sklepu tego buchnął potężny słup ognia, który wznosił się do wysokości niemal II piętra. Wskutek wybuchu pękły szyby w sąsiednich sklepach. Cały towar spalił się doszczętnie. Na szczęście ofiar w ludziach nie było.

Policja prowadzi dochodzenia celem ustalenia przyczyny pożaru.

Ucieczka 4 przestępców skazanych na śmierć z więzienia niemieckiego

Berlin, 14 lutego.

(PAT). Dziś stracono w Berlinie 40-letniego Michela, który zamordował śpiącą żonę i 4-o dzieci.

Berlin, 14 lutego.

(PAT) Z Erfurtu donoszą, że z tamtejszego więzienia zbiegło wylamawszy kraty okienne 4-ch ciężkich przestępców, skazanych na śmierć. W pościgu udział biorą obok żandarmerii S.S. S.A., straż ogniowa, dwie kompanie wojska i policja. Zbiegłych dotychczas nie ujęto

Kto może zwalniać przedterminowo skazanych wojskowych

Warszawa, 14 lutego.

Ogłoszono przepisy, zmieniające niektóre postanowienia o sądownictwie wojskowym, przewidujące, że przedterminowe zwolnienie z więzienia skazanego przez sądy wojskowe zarządzić może Generalny Inspektor Sił Zbrojnych.

Komisarz rządowy armii hiszpańskiej przybywa do Czechosłowacji

Praga, 14 lutego.

(PAT) W dniach najbliższych przybywa do Czechosłowacji Alvarez del Vayo, b. minister spraw zagranicznych i generalny komisarz rządowej armii hiszpańskiej.

Prasa lewicowa, w szczególności komunistyczna, podkreśla w artykułach, że przyjazd ten jest najlepszym dowodem zacieśniających się przyjaznych stosunków między Hiszpanią a Czechosłowacją. Przygotowywane jest uroczyste przyjęcie gościa przez sfery rządowe.

Nieście pomoc najbiedniejszym

3 dniów Łodzi

Dnia 15 lutego 1907 r. zabity został w Łodzi przez grupę bojowców rotmistrz żandarmerii carskiej Andriejew, jeden z największych prześladowców ruchu rewolucyjnego.

W wyprawie na Andriejewa brali udział Daniel Francizek, Cieślak, Sikorski i Olszewski. Daniel zginął w walce z patrolem kozackim, pozostałych zamachowców powieszono na stokach cytadeli warszawskiej.

Podczas samego zamachu konwój, tworzący Andriejewowi, rozpoczął znaną z czasów rewolucyjnych, strzelaninę „na ślepo”, żołdacy moskiewscy strzelali na ulicach we wszystkie strony, nie myśląc o tym, kogo te kule mają trafić.

Luty	Dzisiaj	Faustyna i Jowity
	Jutro	Julianny
15	Wschód słońca	6.52
	Zachód słońca	16.47
	Wschód księżyca	18.43
	Zachód księżyca	7.03
	Długość dnia	9.43
	Przybyło dnia	2.03
Wtorek		

Depesza kondolencyjna z powodu zgonu s. p. prof. K. Twardowskiego

Z powodu zgonu s. p. profesora Kazimierza Twardowskiego, laureata m. Łodzi, Zarząd Miejski wysłał pod adresem rektora Uniwersytetu I. wowskiego depeszę kondolencyjną treści następującej:

„Rektor Uniwersytetu Lwów. Wyraży serdecznego współczucia z powodu zgonu profesora Kazimierza Twardowskiego, laureata nagrody naukowej Łodzi, przesyła Zarząd Miejski w Łodzi”.

Krótkie wiadomości

KOMISJA FINANSOWO-BUDŻETOWA tymczasowej rady miejskiej zbiera się dzisiaj wieczorem na swe trzecie posiedzenie, poświęcone preliminarzowi budżetowemu na rok 1938—39. Poza budżetem rozpatrzone będą dziś szereg spraw, które znajdują się na porządku dziennym najbliższego posiedzenia rady.

DOMKI DREWNIANE nie będą już wznoszone w Łodzi. Inspekcja budowlana postanowiła nie udzielać w roku bieżącym zezwoleń na budowę nowych domów drewnianych o cienkich, jak dotychczas, ścianach 8-centymetrowej grubości. Decyzja ta powzięta została ze względów bezpieczeństwa publicznego.

NOWY CENNIK PIECZYWA wprowadzony został w życie z dniem wczorajszym. Przewiduje on niższe ceny o 1—2 gr. chleba w zależności od gatunku. W związku z tym zarządzona została kontrola piekarń oraz sklepów sprzedających pieczywo, celem dopilnowania, by nie pobierano wyższych cen od ustalonych.

BUDOWA GMACHU URZĘDU WOJEWÓDZKIEGO w Łodzi zostanie rozpoczęta najprawdopodobniej już w nadchodzącym sezonie. Tereny zostały zakupione na ul. Matejski. Gmach obejmować ma wszystkie agendy urzędu oraz mieszkanie reprezentacyjne p. wojewody. Plany budowy zostaną opracowane w najbliższym czasie.

LUSTRACJA SANITARNA DOMÓW podjęta zostanie znów w bieżącym tygodniu. Objęte nią będą klatki schodowe, miejsca ustępowe, piwnice, komórki, strychy i t. d. Główna uwaga jednak zwrócona będzie na śmietniki, przyczem właściciele domów, położonych przy skanalizowanych ulicach, którzy nie zamienili śmietników dotychczasowych na przenośne, metalowe, pociągające będą do odpowiedzialności karno-administracyjnej.

DZIS, WE WTOREK, urządza dodatkowa komisja poborowa dla P.K.U. Łódź-Miasto 1, w biurze wydziału wojskowego zarządu miejskiego przy ulicy Piotrkowskiej Nr. 165. Stawić się winni mężczyźni rocznika 1916 i starsi, którzy otrzymali wezwania starostwa grodzkiego, a mieszkają w obrębie 2, 3, 5, 8, 9 i 11 kom. policji.

Pożar w halach targowych

przy ul. Łagiewnickiej 1-3. — Spłonęło 11 stoisk z owocami. — Kilku strażaków zostało pokaleczonych. — Strafy wynoszą około 30 tys. zł.

Wczoraj około godziny 2,30 po południu centrala straży ogniowej powiadomiona została o pożarze, jaki wybuchł na posesji przy ul. Łagiewnickiej 1/3.

Jak się okazało, mieszczą się tu hale targowe. Jest to wielki plac, odgródzony od ulicy parkanem i posiadający w głębi parterowe zabudowania, w których mieści się około 30-tu stoisk-owocarni. Poddasze zamieniono na rupiecarnie, w których magazynowano puste skrzynki po owocach, słomę, węgiel oraz inne łatwopalne materiały. W chwili wybuchu pożaru na poddaszu mieściło się ogółem około 800 skrzyń. Parterowe zabudowania przylegały do wielkiego 3-piętrowego budynku, wznoszącego

się przy ul. Brzezińskiej.

Ogień wybuchł niespodziewanie na poddaszu i natrafiając na łatwopalny materiał, rozszerzał się z gwałtowną szybkością, zagrażając nie tylko wszystkim sklepikom z owocami, lecz również przylegającej kamienicy. Przybyli na miejsce wypadku strażacy zorientowali się od razu w groźnej sytuacji i wezwali do pomocy jeszcze dwa plutony. Ogółem w tej akcji ratowniczej brały udział cztery plutony i trzy kolumny wodne.

Pożar wywołał zrozumiałą panikę. Przede wszystkim biedni sklepikarze, pragnąc uratować swój niewielki dobytek, wyrzucali na plac kosze i skrzynie

z owocami. Jednocześnie lokatorzy sąsiedniej kamienicy poczęli w pośpiechu pakować swe manatki, by w razie zwiększenia się niebezpieczeństwa być gotowym do opuszczenia zagrożonego budynku.

Akcję ratowniczą utrudniał w znacznym stopniu gryzący dym, wydostający się czarnymi kłębami z poddasza, ogarniętego płomieniami. Strażacy przy stąpili więc przede wszystkim do rozbijania dachu, lecz podczas tej pracy kilku z nich o mało nie uległo zezadzeniu. Strażacy nałożyli więc maski gazowe i zabezpieczeni w ten sposób przystąpili do wyrabiania dachu celem zlokalizowania pożaru.

Po 40-minutowej energicznej akcji udało się wreszcie pożar umiejscowić. Następnie przystąpiono do wyrzucania na wół zwęglonych skrzyń oraz tlejących się stert słomy. Dzięki szybkiej i energicznej akcji straży udało się uratować większość stoisk oraz sąsiednią kamienicę.

Spaliła się część dachu hal targowych wraz z zawartością poddasza oraz jedenaście stoisk, wskutek czego narażeni zostali na straty następujący właściciele: Wajnblum, Frenkiel, Najman, Warsag, Gedygier, Sompoliński, Rozenfeld, Rozenwajg, Dąb, Sztekman i Orenbach. Właściciel nieruchomości M. Ginsberg oblicza, iż poniósł wskutek pożaru straty na sumę około 30.000 złotych.

Nie obeszło się, niestety, również bez wypadków. W czasie akcji ratunkowej, do której zmobilizowano również kilku oficerów straży ochotniczej, pokaleczonych zostało kilku strażaków, którzy usuwali z poddasza skrzynie. Kilku dalszych uległo zezadzeniu, a wśród nich dowódca Koss (ojciec), oraz strażacy Frontczak, Nockowski, Witkowski, Zapala, Arndt, Petz, Wojtasik i Inni.

Poparzeniom uległo również kilku nastu właścicieli sklepików, którzy, nie bacząc na grożące ich życiu niebezpieczeństwo, ratowali z ognia cały swój majątek w postaci kilku skrzynek z owocami.

Wszystkim pokaleczonym udzielił pomocy na miejscu starszy felczer Eliasz Moszkowicz, kierownik ambulatorium straży ogniowej.

Na miejsce pożaru przybył wiceprezydent miasta Kozłowski, komendant Elsesser-Niedzielski oraz komisarz Więkowski. Niezwłocznie wszczęto dochodzenie, celem wykrycia przyczyny wybuchu ognia.

Dziś i jutro

jeszcze nabyć możesz szczęśliwy los do I-ej klasy w kolekturze

KAFTAŁA

Łódź, ul. Piotrkowska 54

Zjawisko zorzy polarnej

Około 21 b. m nastąpią gwałtowne zaburzenia magnetyczne

Warszawa, 14 lutego. (Pat) Wedle oświadczeń szeregu wybitnych uczonych zagranicznych, badaczy magnetyzmu ziemskiego spodziewać się należy około 21 b.m gwałtownych zaburzeń magnetycznych, a tym samym możliwości powtórzenia się zjawiska zorzy polarnej.

Jak przypuszcza Mc Nish z Cornegie Institution w Waszyngtonie, zaburzenia te będą znacznie silniejsze, niż te które niedawno towarzyszyły pamiętnemu zjawisku zorzy polarnej i zdeorganizują na jakiś czas komunikację radiową, telegraficzną i telefoniczną na całym globie.

BALSAM BENGUE

ŚRODEK PRZECIWBÓLOWY O WŁASNOŚCIACH ZNIECZULAJĄCYCH. STOSUJE SIĘ PRZY BÓLACH MIEŚNI, STAWÓW, REUMATYZMIE, PODAGRZE I NEURALGII.

Poprawki do ordynacji wyborczej

do rad miejskich. — Izby przemysłowo-handlowe proponują, aby wybory kurialne odbyły się przez głosowanie wewnętrzne w izbach

Jak już donosiliśmy, sejmowa komisja samorządowa przystąpi do prac nad projektem zmiany ordynacji wyborczej do sześciu największych miast dopiero wówczas, gdy plenum sejmu skończy debaty nad budżetem i uchwali ustawę skarbową. W międzyczasie w sprawie tej zabrały głos zainteresowane organizacje, które zgłaszają szereg poprawek i wniosków do tej części projektu ordynacji, który mówi o wyborach kurialnych. Sejmowa komisja samorządowa

będzie miała za tym poważną pracę przy rozpatrzeniu memoriałów, które nadchodzą ze wszystkich stron.

Wczoraj donosiliśmy o uchwale właścicieli nieruchomości, którzy wskazując na rolę jaką odgrywa w życiu miasta własność nieruchoma, zażądali powiększenia ilości przypadających im w kurii mandatów.

Obecnie mamy do zanotowania pogląd izby przemysłowo-handlowej. Mianowicie, związek izb skieruje do sejmu

wniosek, aby w kuriach gospodarczych nie odbywały się normalne wybory, lecz głosowanie wewnętrzne. Izba przemysłowo-handlowa wskazuje, że skoro ordynacja przynosi pięć mandatów, jest rzeczą zbyt skomplikowaną, by izba zgłaszała dopiero kandydatów do głównej komisji wyborczej, podczas gdy głosować przy wyborze tych pięciu radnych będą i tak tylko członkowie izby. Uważa ona za bardziej wskazane i bardziej proste, aby głosowanie odbyło się wewnątrz izby i w ten sposób izba zgłosi już tylko nazwiska 5 radnych, a nie kandydatów.

Związek izb przemysłowo-handlowych zgłosi w tej sprawie wniosek do komisji sejmowej jeszcze w bieżącym tygodniu. (i).

Wybory dyrekcji T-wa Kredytowego

odbyć się mają jutro. — Wybrani będą 3 dyrektorzy

Jak się dowiadujemy, jutro, 16 b.m. odbędzie się ostatni etap wyborów do władz Łódzkiego Towarzystwa Kredytowego. Według ustawy, wybór dyrekcji musi być dokonany w ciągu 10 dni od daty ukonstytuowania się komitetu nadzorczego. A ponieważ wybory komitetu przez pełnomocników odbyły się 6 lutego, tym samym dzień jutrzejszy jest ostateczny.

Wybór 3 członków dyrekcji dokonany będzie przez komitet nadzorczy, liczący dziewięciu członków. Ostatni etap wyborów wywołał duże zainteresowanie wśród właścicieli nieruchomości, gdyż dyrektorzy towarzystwa są tą właściwą władzą, która decyduje o najżywotniejszych interesach miejskiej własności nieruchomości. (i)

Ważne wiadomości

Nocy dzisiejszej dyżurują następujące apteki: Sadowska - Dancerowa (Zgierska 63), W. Groszkowski (11 Listopada 15), T. Karlin (Pilsudskiego 54), R. Rembieliński (Andrzeja 28), J. Chadyńska (Piotrkowska 165), E. Gronowska i S-ka (Piotrkowska 46), G. Antoniewicz (Pabianicka 56), J. Unieszowski (Dąbrowska 24), (p).

DLACZEGO UPADŁ RZĄD GOGI

W kraju zapanowała anarchia. — Francja wstrzymała dostawy broni, Anglia odmówiła pomocy finansowej. — Goga chciał oddać źródła naftowe Niemcom. — Rola króla w przesileniu

Bukareszt, w lutym.
Rząd Gogi, który zdolał zdobyć sobie rozgłos światowy w ciągu pięciu zaledwie tygodni istnienia, znikł z areny politycznej tak samo niespodziewanie jak się narodził. Bukareszteńskie dzienniki poranne, tego dnia, w którym Goga zmuszony był do zgłoszenia swej dymisji, ani słowa nie pisały o możliwym przesileniu rządowym. Zresztą ludzie, którzy od pierwszej chwili uważali, że istnienie tego gabinetu nie będzie długo trwało, nie przypuszczali również, że koniec nastąpi tak szybko.

Marszałek rumuński Averescu, który doskonale zna Gogę z okresu wspólnej niedługo pracy w partii ludowej, w pięć dni po objęciu władzy przez nowy rząd pisał w dzienniku „Curentul”, że Goga zaprzepaści interesy kraju i że „szczęściem Rumunii będzie, jeżeli rząd ten zdoła się utrzymać tylko do ogłoszenia wyniku nowych wyborów do parlamentu”. Okazało się, że nikt nie zgadł. Polityczny los spowodował, iż odejście Gogi było tak samo nieoczekiwane, jak i jego przyjście.

Cała działalność gabinetu odznaczała się tym, co w języku teatralnym nazywa się „sukcesem skandalu”. Goga zdolał w ciągu pięciu tygodni wprowadzić kompletny chaos do życia politycznego, ekonomicznego i finansowego i nowy rząd „koncentracyjny” będzie miał wiele pracy w odrabianiu tego zła, które pozostawił w spuściznie Goga.

Główną przyczyną upadku gabinetu Gogi tkwi niewątpliwie w dziedzinie polityki zagranicznej. Nie można bezkarnie, z powodu osobistych sympatii i przekonań, niszczyć politykę zagraniczną kraju, opartą nie tylko na interesach, ale również na tradycji kraju. To nie był przypadek, że Rumunia weszła do Małej Ententy i że związała swe losy z Francją. Pomijając względy polityczne, Rumunię łączy z Francją tysiączne nici ekonomiczne i finansowe. Zerwać je w tym celu, by zbliżyć się do Niemiec i Italii — znaczy podkopać fundamenty, na których opiera się polityczne istnienie Rumunii.

Było rzeczą conajmniej lekkomyślną spodziewać się, że zakłady Schneider-Creusot, Armstrong-Vickers i Skoda będą kontynuowały zaopatrzenie armii rumuńskiej w tym czasie, gdy szef rządu będzie prowadził zbyt przyjazne rozmowy z Berlinem i Rzymem. Niemniejszą lekkomyślnością było przypuszczenie, że otworzą swe kasy dla Gogi, bankierzy nowojorscy, londyńscy i paryscy którzy zamierzali stać się głównymi dostawcami surowców, zwłaszcza nafty, dla Niemiec i Italii.

Coprawda, zarówno Goga jak i jego minister spraw zagranicznych Micescu twierdzili, że nowy rząd rumuński „dążąc do rozszerzenia koła przyjaznych stosunków nie zamierza zachwiać stosunków z sojusznikami”, ale równocześnie Goga nie ukrywał, że jego plany w stosunku do Niemiec i Italii sięgają bardzo daleko.

Na trzy dni przed upadkiem rządu Gogi, jeden z najwybitniejszych polityków rumuńskich, leader partii chłopskiej, Juliusz Maniu, pisał:

„Faktem bezspornym jest, że Rumunia została nagle izolowana. To nie jest błąd, to przestępstwo. Kto puka do wrót Niemiec, ten z punktu widzenia polityki rumuńskiej jest przestępcą...”

Zajmijmy się z kolei polityką wewnętrzną Rumunii. I w tej dziedzinie w ciągu pięciu tygodni Goga zrobił tyle błędów, że nie przedkładał nowego rządu je naprawić. Przypomnijmy sobie, że jednym z powodów powołania rządu Gogi była opinia króla, że uda mu się spowodować uspokojenie wewnętrzne, a przede wszystkim spowodować rozpromienie Żelaznej Gwardii. Żelazna Gwardia jest partią wybitnie pro-italijską. W swoim oficjalnym programie propaguje ona wystąpienie Rumunii z Ligi Narodów oraz z Małej Enten-

ty, zerwanie sojuszu z Francją i zawarcie ścisłego sojuszu z Niemcami. Istnieją konkretne dowody, że „wódz” Żelaznej Gwardii, Codreanu, pozostaje w stałym, bezpośrednim kontakcie z ministrem Goebbelsem. Król sądził zatem, że jeśli Goga zacznie realizować stopniowo swój program antysemitki, wtedy wyrwie on Żelaznej Gwardii najcenniejszą broń z ręki, spowoduje zniszczenie tej partii, a jeśli chodzi o politykę zagraniczną, okaże się uległym dyspozycjom monarchy. Rzecz za króla miało być, by ostrze antysemityzmu odpowiednio przytępić. Miał to być więc manewr taktyczny.

Ale przypuszczenia te okazały się błędne. Codreanu zrozumiał, że grozi mu niebezpieczeństwo i podjął obronę, która wprowadziła jeszcze większy chaos w życie wewnętrzne kraju. Zaczął organizować wystąpienia uliczne, doprowadził do scysji z policją i żandarmerią, odrzucił kategorycznie wszelkie propozycje Gogi co do współpracy. Goga nie chciał pozostać w tyle. Polecil zorganizować oddziały milicji partyjnej t. zw. „niebieskie koszule”. Awantury pomiędzy „niebieskimi koszulami”, a członkami Żelaznej Gwardii i wreszcie

chłopami, stały się zwykłym zjawiskiem.

Nie mniejsza anarchia zapanowała w życiu ekonomicznym kraju. Nie umiejąc prowadzić polityki pozytywnej, postanowiono sięgnąć do najdalej idącej demagogii. Ustawy antyżydowskie, na wzór Trzeciej Rzeszy, zaczęły się spierać jak z rogu obfitości. Równocześnie Goga chciał pozyskać sobie sympatię w inny jeszcze sposób, dążąc do potężnienia środków żywności. Rezultaty były wręcz odwrotne od spodziewanych. Sympatii społeczeństwa Goga nie zyskał, natomiast ustawy antyżydowskie doprowadziły do gwałtownego wzrostu bezrobocia, zastoju i katastrofalnego spadku waluty. A ponieważ równocześnie wstrzymane zostały kredyty zagraniczne — katastrofa była zupełna.

Działo się to wszystko w tempie błyskawicznym. I ostatecznym rezultatem była dymisja rządu, poprzedzona z

Przy nadmiernym ciśnieniu i nieprawidłowym krwioobiegu naturalna woda gorzka Franciszka-Józefa już w niewielkich dawkach jest przyjemnie i niezawodnie działającym środkiem przeciwczerwonocznym jelita, odpowiednim do stałego używania. — Zapytajcie się Waszego lekarza.

jednej strony rozmowami ambasadorów francuskiego i angielskiego z królem, a z drugiej, takimiż rozmowami wszystkich przywódców partii opozycyjnych. Nigdy jeszcze opozycja nie scementowała się tak bardzo, jak w ciągu krótkiego okresu rządów Gogi.

Nowy rząd rumuński ma bardzo trudne zadanie do spełnienia: musi wyprostować wewnętrzną i zagraniczną linię polityki rumuńskiej, która została skrzywiona w ciągu tak krótkiego czasu.

Nie ulega wątpliwości, że cofnięte zostaną także wszystkie bez wyjątku zarządzenia antyżydowskie. Jeśli nie nastąpiło to od razu, to dlatego, że wchodzi tu w grę prestiż monarchy. Król Karol w najlepszej intencji poparł swym autorytetem posunięcia Gogi w tej dziedzinie, osobiście wypowiadał poglądy na tę sprawę. Nie można więc za jednym zamachem zdeprawować króla. To nastąpi powoli, stopniowo, ale bezwzględnie. Doświadczenie było zbyt bolesne. Kraj, który posiada tak duży odsetek mniejszości narodowych, nie może prowadzić polityki „narodowej” w rozumieniu eksterminacji i pozbawienia praw obywateli.

L. G.

4 izby lekarsko-dentystyczne

będą utworzone na terenie całego kraju. — Okręg łódzki ma być połączony z Poznaniem. — Spór o mandaty i siedzibę izby

Przed kilku dniami ogłoszona została ustawa o powołaniu do życia izb lekarsko-dentystycznych, a bezpośrednio po tym rozpoczęły się przygotowania do organizacji tych izb oraz do pierwszych wyborów.

Izby lekarsko-dentystyczne, odmienne niż izby lekarskie, nie będą powołane w każdym województwie. Na tere-

nie całego kraju utworzone będą tylko cztery izby, po za nacelną izbą w Warszawie. W związku z tym wyłoniła się kwestia podziału kraju i wyznaczenia siedzib dla izb, obejmujących po kilka okręgów.

Jeśli chodzi o Łódź, jak nas informują, istnieje projekt połączenia naszego miasta we wspólnej izbie z Poznaniem.

Sprawa ta nie została jeszcze ostatecznie rozstrzygnięta, tym bardziej, że zgłoszono już liczne sprzeciwy, polegające w głównej mierze na tym, w którym z tych miast znajdować się będzie siedziba izby.

Wobec tego, że liczba lekarzy-dentystów w okręgu łódzkim jest znacznie większa aniżeli w okręgu poznańskim, — dentyści łódzcy domagają się bezwzględnie, aby w razie takiego połączenia, siedziba izby łódzko-poznańskiej znajdowała się w Łodzi. Na poparcie tej tezy wysuwana jest jeszcze ta okoliczność, że Łódź jest miastem trzykrotnie większym od Poznania. Natomiast poznańscy domagają się, aby siedzibą izby był Poznań.

W związku z tym wyłoniła się koncepcja, lansowana przez łódzkich lekarzy - dentyków, aby Łódź połączyć we wspólnej izbie z Warszawą. W tym wypadku, z uwagi na niewielką odległość Łodzi od Warszawy, łodzianie nie mieli by nic przeciwko temu, aby siedzibą izby była stolica.

Informują nas, że przy pertraktacjach tych odgrywają również rolę względy wyznaniowe. Mimo, że w połączonej izbie łódzko-poznańskiej większość będą mieli dentyści-Żydzi, poznańscy z góry domagają się, aby na 9 mandatów, z góry ustalić, że 7 mandatów musi przypaść chrześcijanom, zaś 2 — Żydom. O ile druga strona zgodzi się na to, nie będą oni mieli nic przeciwko temu, by siedzibą izby była Łódź. O ile nie zgodzi się — domagać się będą w dalszym ciągu, by siedzibą izby był Poznań.

Pierwsze wybory do izb lekarsko-dentystycznych odbyć się mają w pierwszych dniach maja r. b. Ponieważ przygotowanie wyborów musi potrwać czas dłuższy, sprawa podziału państwa na okręgi izbowe i ustalenie siedziby izb, musi nastąpić w najkrótszym czasie. (i)

„EUROPEJSKA”
Dziś występuje **WIERA GRAN**
Ceny normalne.

Nowy sposób leczenia gruźlicy
Olej, zabijający bakterie Kocha. — Interesujące odkrycie naukowe

Ryga, 14 lutego.
Jak donosi prasa, dokonano ciekawego odkrycia, które może mieć duże znaczenie dla medycyny. Inżynier chemik Ozins, dyrektor fabryki terpentyny w Mersrags na Łotwie odkrył, że pewien gatunek ciężkiego oleju wytwarzany jako produkt uboczny przy fabrykacji terpentyny ma silne właściwości bakteriobójcze.

Darzinsz przeprowadził szereg badań, które dowiodły, że gaz wydobywający się z owego oleju zabija bakterie Kocha (b. gruźlicy) oraz pneumokoki i streptokoki. Doświadczenia robione na świnkach morskich wykazały, że na 9 zarażonych gruźlicą zwierząt, 6 które leczono gazem wyprodukowanym z tego oleju wyzdrowiało, pozostałe zaś 3, nie leczone zdechły po krótkim czasie. Dalsze badania są w toku.

Dyrektor wydziału bakteriologicznego na uniwersytecie ryskim, prof.

Zaspy śnieżne na drogach
Utrudniona komunikacja autobusowa i na liniach tramwajów podmiejskich

W ciągu nocy i dnia wczorajszego nad całym niemieckim województwem łódzkim szalała zamiętała śnieżnica, tworząc zaspy na drogach i torach kolejowych, wskutek czego komunikacja była utrudniona. Uruchomione zostały plugi śnieżne, na odcinku linii z Koluszek do Piotrkowa, gdzie powstawały większe zaspy śnieżne.

Tramwaje podmiejskie na ogół kursowały, choć z opóźnieniem. Tramwaje miejskie napotykały również na duże trudności i przez cały dzień czynne były wagony solarki oraz śniegarki, by nie dopuścić do zasypania torów śniegiem.

Komunikacja autobusowa, jak również kołowa na drogach: Brzeziny, Rawa, Łowicz, Warszawa, Piotrków była utrudniona, a nawet częściowo przerywana.

Wskutek trudności komunikacyjnych i zasp śnieżnych zmniejszony został dowóz ziemiopłodów z okolicznych wsi.

Stacje meteorologiczne zapowiadają utrzymanie się mroźnej i śnieżnej pogody jeszcze przez czas dłuższy.

CASINO 2-gi tydzień wielkiego sukcesu!
Pocz. 4, 6, 8, 10
JEJ PIERWSZY BAL
(UN CARNET DE BAL)
Genialna realizacja J. DUVIVIER'a

Kurier Handlowo-Przemysłowy

„REPUBLIKA“ z dnia 15 lutego 1938 r.

Dział gospodarczy — tel. 211-66.

Zastaw rejestrowy

na maszynach rzemieślniczych

Jak donosiliśmy, samorząd gospodarczy otrzymał do zaopiniowania projekt ustawy przewidującej, iż na maszynach, silnikach i pędniach zakładów rzemieślniczych można ustanawiać rejestrowe prawo zastawu. Celem owego projektu jest umożliwienie kredytowania akcji inwestycyjnej przedsiębiorstw, nie mieszczących się we własnych nieruchomościach, które z tego powodu nie mogą korzystać z kredytu długoterminowego, zorganizowanego na zasadzie ubezpieczenia hipotecznego.

Wypowiadając się w sprawie owego projektu łódzka Izba Przemysłowo-Handlowa nie zgłosiła zastrzeżeń co do celowości gospodarczej ustawowego zrealizowania jego, wniosła jednak szereg uwag, mających na celu m. in. zapobieżenie kolizji ustawy przyszłej z prawem hipotecznym i rzeczowym.

Reorganizacja wywozu odzieży

Interesujące projekty zmiany działalności S.E.O. — Przedstawicielstwa indywidualnych firm oprócz przedstawicielstw Syndykatu

W dniu wczorajszym odbyło się posiedzenie Rady Nadzorczej Syndykatu Eksportu Odzieży. Posiedzenie miało charakter informacyjny, to też sprawa polityki sprzedażnej S. E. O., która wywołała ostatnio tak duże zastrzeżenia, nie była rozważana i żadnych istotniejszych w tym względzie uchwał nie powzięto.

Rada wysłuchała i przyjęła do wiadomości sprawozdanie dyrekcji z ostatnich posunięć S. E. O. na gruncie angielskim w zakresie przedstawicielstw, o czym niedawno obszernie informowa-

liśmy, oraz zapoznała się z budżetem S. E. O. na r. bież., odkładając zasadniczą nad nim dyskusję do następnego posiedzenia, które odbyć się ma za dwa tygodnie.

Charakterystyczną cechą nowego budżetu jest **BARDZO WYDATNA REDUKCJA KOSZTÓW UTRZYMANIA S. E. O.**, co zdaje się być zapowiedzią przebudowy organizacyjnej Syndykatu.

Na następnym posiedzeniu Rady Nadzorczej przedyskutowana ma być również sprawa dalszej polityki sprzedażnej S. E. O. oraz **ZMIANY METOD**

DZIAŁANIA TEJ INSTYTUCJI NA RYNKACH ZAGRANICZNYCH.

Jak słychać, w tym względzie powstać miały bardzo daleko idące projekty, które uzyskały sankcję Ministerstwa Przemysłu i Handlu na konferencji, odbytej w tej sprawie w ub. sobotę w Warszawie. Według tych projektów **DOPUSZCZALNY BYŁBY INDYWIDUALNY EKSPORT ODZIEŻOWY PRZEZ ZAINTERESOWANE FIRMY** na rynki zagraniczne, również objęte obecnie działalnością S. E. O. Firmy powyższe mogłyby zatem otwierać własne przedsiębiorstwa, niezależnie od przedstawicielstw Syndykatu, który zachowałby nadal **OGÓLNY NADZÓR NAD TYM EKSPORTEM**, zwłaszcza w zakresie standaryzacji artykułów wywozonych, cen i warunków sprzedaży.

Projekty powyższe nie są jeszcze konkretnymi decyzjami, przejść jeszcze muszą przez zarząd i Radę Nadzorczą Syndykatu, jak słychać jednak mają one poparcie ze strony organów nadzorczych państwowych.

Jeśli istniejące plany organizacyjne przyobiektyby się w konkretne uchwaly, realizacji ich należałoby oczekiwać po pierwszym maju, jeśli chodzi o zmiany wewnętrzne - ustrojowe, w tym dniu bowiem upływa termin wymówień, udzielonych całemu personelowi Syndykatu.

Natomiast zmiany w organizacji sprzedaży odzieży na rynkach zagranicznych mogłyby — zapewne — nastąpić dopiero na jesieni, po wygaśnięciu obecnych kontraktów z działającymi na tych terenach przedstawicielami Syndykatu. (—)

Upadłość we włókiennictwie węgierskim

Donoszą z Budapesztu, że w ostatnich dniach ogłosiły tam upadłość dwie mniejsze firmy branży tekstylnej, a mianowicie firma „Filipp Pollak, Roth i Rado”, jako też firma Joseph Krausz. Zobowiązania upadłych firm są stosunkowo małe.

Eksport jedwabiu z Włoch

W roku 1937 Włochy wyeksportowały jedwabiu naturalnego za 302.590 tys. lir., wobec 205.227 tys. lir. w roku 1936. W tych samych latach import jedwabiu wyniósł 39.998 tys. lir. i 15.142 tys. lir. Wzrost przywozu jedwabiu w roku 1937 tłumaczy się zwiększeniem obróbki tego jedwabiu w kraju.

Część druga i dokończenie

sensacyjnego romansu kryminalnego

Dom na rozdrożu

Nowele — Humor — Rozrywki umysłowe z nagrodami — „Kacik Przyciół” oto co zawiera popularny tygodnik beletrystyczny

„Co Tydzień Powieść”

Nr. 245.

Do nabycia u każdego sprzedawcy pism w całym kraju.

Cena 10 groszy

Gdynia-portem włókienniczym

84 proc. importu surowców, a 100 proc. importu bawełny przechodzi przez port polski. — Rola przemysłu włókienniczego w rozwoju działalności Gdyni

Ostatni zeszyt „Polski Gospodarczy” przynosi artykuł dyrektora łódzkiej Izby Przemysłowo-Handlowej, inż. K. Bajera, omawiający udział towarów włókienniczych, a zwłaszcza surowców w obrotach portu gdyńskiego. Artykuł bardzo ciekawy i aktualny, ujmuje bowiem w skondensowaną całość — fragmentarycznie dotychczas na ogół traktowaną — kwestię wykorzystania przez przemysł włókienniczy portów polskiego obszaru celnego.

Wypełniając istniejącą w tym zakresie lukę, artykuł dyr. Bajera stanowi zatem nowy przyczynek do ustalenia pozycji przemysłu włókienniczego w całokształcie życia gospodarczego Polski i określenia jego niemałej roli w pracy młodego portu polskiego i floty handlowej, tak wielką pieczę i uwagę otaczanej ze strony całego społeczeństwa.

Opierając się na danych z r. 1936, dyr. Bajer wskazuje, iż import surowców włókienniczych i wyrobów z nich zajmuje pod względem wartości pierwsze miejsce w ogólnym imporcie gdyńskim, stanowiąc 44,9 proc. całości tego importu.

Grupa towarów włókienniczych ma bardzo poważny wpływ na wartość nie tylko samego importu przez Gdynię, lecz i całego obrotu tego portu, albowiem wartość importowanych surowców włókienniczych i wyrobów z nich stanowi 20,7 proc. wartości ogólnego obrotu portu gdyńskiego (przywozu i wywozu razem), która sięga zł. 950 mil.

Innymi słowy, należy uznać, że fakt ściągnięcia do Gdyni surowców włókienniczych zdecydował o wzroście przeciętnej wartości tony importowanych przez ten port towarów (z zł. 296 w 1928 r. do zł. 498 w 1936 r., oraz zł. 516 w 1937 r.).

Drugim, zasługującym na specjalne podkreślenie faktem (który potwierdza zresztą poprzednie uwagi) jest udział Gdyni w ogólnopolskim imporcie surowców i wyrobów włókienniczych, wynoszący 89 proc. pod względem wagi oraz 83 proc. pod względem wartości; oznacza to, że gros całego polskiego importu w tej grupie towarowej istotnie skierowane zostało na Gdynię, czego bynajmniej nie można powiedzieć o innych pozycjach polskiego importu, w których import przez Gdynię przeciętnie wynosi tylko 38 proc. pod względem wagi, oraz 58 proc. pod względem wartości.

Import i eksport

Z ogólnego importu włókienniczego kierowanego przez Gdynię — 84,2 proc. przypada na surowce, 8,2 na półfabrykaty i 7,6 proc. na wyroby gotowe.

Jeżeli chodzi o surowce, bawełna jest w całości, t. j. w 100 procentach przywożona przez Gdynię, odpadki bawełniane w 75 proc., wełna w 98 proc., odpadki wełniane w 98 proc., czesanka w 75 proc., juta w 100 proc., konopie — manilla w 95 proc., sisal w 99 proc., szmaty w 53 proc.

Z powyższego wynika jasno, iż polski przemysł włókienniczy związał się nierozdzielnie z Gdynią w zakresie dla siebie najżywniejszym, bo w dzie dzinie zaopatrzenia surowcowego.

Więzy, które połączyły Gdynię z polskim przemysłem włókienniczym, dotyczą nie tylko przywozowej pracy tego portu, lecz również i eksportowej. Z 46,0 tys. t. wartości zł. 75,7 mil. surowców i wyrobów włókienniczych, wywiezionych ogółem z Polski w 1936 r., przeszło przez Gdynię 10,5 tys. t. (20,6 proc.) wartości zł. 33,2 mil. (43,8 proc.).

Stosunkowo niski udział Gdyni w ogólnopolskim eksporcie włókienniczym tłumaczyć należy tym, że poważnymi pozycjami tego eksportu są grupy: lnu i konopi (25,2 tys. t. wartości zł. 26,7 miln.), szmat (8,6 tys. t. wartości 4,0 miln.) oraz przędzy czesankowej (1,2 tys. t. wartości zł. 10,7 miln.), który to wywóz kierowany jest w znacznym stopniu do krajów sąsiednich lub do krajów zachodnio-europejskich, do których przewoź drogą lądową kalkuluje się znacznie taniej. Ponadto wywóz omawianych surowców i półfabrykatów odbywa się w znacznej części przez Gdańsk. Natomiast gros eksportu włókienniczych wyrobów gotowych przechodzi przez Gdynię.

W dalszym ciągu dyr. Bajer maluje wysiłki i zabiegi, zapoczątkowane w r. 1929 przez nowopowstałą łódzka Izba Przemysłowo-Handlowa oraz przez przemysł włókienniczy w kierunku zwiększenia na Gdynię importu surowców włókienniczych, idących dotychczas wyłącznie via Hamburg i Brema, ewentualnie via Triest. Jak widzimy, wysiłki te dały 100 procentowe wyniki, tak, iż obecnie przez Gdynię dokonuje się przywóz surowców nie tylko na potrzeby Polski, lecz częściowo na potrzeby krajów ościennych już to w formie zwykłego tranzytu, już to w formie reeksportu. Tak więc w r. 1936 przywieziono przez Gdynię dla państw sąsiedzkich 16,291 ton bawełny, z czego 13,597 ton dla Czechosłowacji.

Samodzielny handel bawełną

Szczególne znaczenie dla rozwoju Gdyni, jako portu włókienniczego, ma sprawa powstania handlu bawełną (samodzielnych firm, handlujących na ra-

chunek własny) oraz sprawa arbitrażu gatunkowego bawełny. Kwestia ta ma specjalne znaczenie ze względu na kredyty, udzielane odbiorcom surowców. Poprzednio polski przemysł bawełniany zaopatrywał się w surowiec głównie za pośrednictwem firm bremeńskich i hamburskich. Z chwilą jednak powstania w Gdyni dostatecznych warunków dla przeladunku i magazynowania bawełny szereg firm agenturowych nawiązał bezpośredni kontakt z dostawcami amerykańskimi, którzy zgodzili się na bezpośrednią sprzedaż bawełny (za pośrednictwem wspomnianych firm agenturowych) przemysłowi polskiemu.

Bezpośredni import bawełny, a następnie powstanie samodzielnego handlu tym surowcem ułatwiło stworzenie w Gdyni rozległych składów wolnocłowych. Dzięki tym sprzyjającym warunkom, próby stworzenia własnego handlu bawełną wydały dodatnie rezultaty i dziś istnieją już 3 firmy importowe, składające oraz handlujące w znacznym, jak na nasze stosunki, zakresie bawełną na rachunek własny.

Jeżeli chodzi o sprawę arbitrażu bawełnianego w Gdyni, to, jak wiadomo, po uzgodnieniu stanowisk importerów polskich i załadowców amerykańskich, znajduje się on w fazie organizacji.

Reasumując, p. dyr. Bajer stwierdza iż wynikiem przesunięcia importu surowców włókienniczych do Gdyni jest:

- 1) zaoszczędzenie Polsce kilkudziesięciu milionów zł. rocznie, pobleranych poprzednio przez porty obce za swe usługi;
- 2) rozwój portu gdyńskiego i niektórych jego oddziałów, rozbudowa urządzeń;
- 3) zwiększenie floty handlowej;
- 4) wzrost przewozów kolejowych;
- 5) zwiększenie obrotów przedsiębiorstw ekspedycyjnych, banków, ship-handlerów, agentów i t. d.

Oparcie obrotów surowcami włókienniczymi o Gdynię każe uznać Gdynię za port bazowy. Świadczy to — kończy dyr. Bajer — o szybkiej ewolucji Gdyni na nowym etapie: od regionalnego portu przeladunkowego do zorganizowanego ośrodka handlowego o znaczeniu międzynarodowym. Bez zbytniej przeto przesady stwierdzić można, że związane obrotu surowcowego z portem gdyńskim przyczyniło się w pewnym stopniu do zwiększenia zasięgu między narodowego jego działalności, wzmacniając nie tylko prestiż samego portu, ale i handlu morskiego Polski i polskiego gospodarstwa narodowego.

